

67
Kol 26 / 7
K. 513 / 41
1868.

Tisztelt Arany nr!

Bár az iskolákban
mint a mely gazdag vagyok
- művei csak. - gráci is fő vizsga volt
érintkezése jóval. - kit annyira bű,
munka - s most még is némi szabással
közeledem, - érem bár mit mondani
csak helány árnya volna ama lelkesítés
mehre is. - Dicső Mátéjete ragadt!
Szeged hat is főnkelt lelkes pár eg,
kerü is. - Kivétel, - öfjente híjteletem
sájtou, latou jekül - kering kis verseim,
becneru sítija sines a dicsőny, a
s életben most éljör fejletou, - hgy.

jöbhat nem isten, hisz akkor akár
mihelyben kedveskedhetem!!

Költészetem nagyon igénytelen, egyetlen
érdeme az irrealitás ösztönzése, mely a dalok
birt, szereteim a költészetet, mert fel
emelve ezekben megajándékozta a ragyogóan
látványos, mert féjaldalmimat néha le-
csendesíté, De Károkban illusiokkban nem ringa-
tom nagyon költészetemmel szemben a
vérsim óvelli Kivadására leginkább ez birt,
iii, hogy minit Féjaldóra is okyfelő városunk
megajándékozta jót tenni, mertse Ki ön
elvit költészetemet az: hogy a hiányosság
sínus okhitégel járósulsa.

Sorainat egy Kérissele fejérem
fe.

be, az ide mellékeltem emléklapok
bunom fövissze leend, - he én
neve reggog rajta, - ne hazajá meg
laptól ama fényes vonásokat s töltem
azoa mindenek feletti becses emléket,
amely egyaránt meg őrvendertetne
Fridorát s az, mint

Bethlen István
Fridorát

